

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 59. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984973968/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

Værten, der er en hæderlig familiefader, ryster på hovedet, men blir ellers, hvor han er; Mikkelsens kunstneransigt får et udtryk af pervers beåndelse.

Tiden går. Man har gennemvandet stadiene øl, sjus og toddy; Johannes, hvis tur det er, bestiller med skødesløs gratie en flaske maderà, så det gir et sæt i værten, 150 pCt. avance. Taleren vender nu blikket ud til det store Europa, hvor berømtledernes sekreta fremdrages. Med operatørens ro viser han, hvordan det har sig med kejseren af dit og kongen af dat; man synes ligefrem, man har dem liggende på operasjonsbordet foran sig. Mikkelsen er stærkt betact og siger engang imellem hen for sig: Tak for seven!

Så kommer fabrikanten, konsulens broer. Han har en god, gammel fabrik med en dejlig ny skorsten. Den gamle blev revet ned, da konsulen skaffede sin broer fabrikken, for den trak dårligt og var slem til at genere naboerne med sin røg; det er den nye ikke slem til, den ryger overhodet kun sjældent. Laursen har regnet ud, at den fabrik kunde gi sin mand en ti tusende om året, men konsulen har forbudt sin broer at sælge den, for føde ham helt og holdent vil han nu heller ikke. Fabrikanten er henved halvtreds, svær og rød. Man kan ikke bestemt forudsige, om han vil æde eller drikke sig ihjel; at han ikke vil arbejde sig ihjel, er aldeles pålideligt. Konsulen skammer sig så småt over ham, han er ikke ganske fint selskab.

Johannes vender lidt på det ene øje, da fabrikanten kommer, og bestiller et glas til og en halv maderà. Han er nu færdig med Europas skjultheder, og dermed er han færdig i det hele tæct. Så griber Vilhelm konversationsjonen i hodet og fører den ind på byens skandaler; det er de allesammen med på, rivende rått, kun Lind gør en noget fersk figur og hånes indirekte af brødrene Laursen. Fabrikanten skynder sig at drikke. Han har allerede

lagt et godt grundlag ved aftensmaden, så han indhenter snart de andre; flaskerne tømmes, og da de ikke har haft whisky, gir han en whiskyomgang. Den river velgørende i svælgel, der er sødt og klistret af madera, og rensningen gør snagsnærverne følsomme. På dette første stadium af rusen ser man tydeligt forskellen på disse unge mænd, som med liden ikke skal blie til noget, og de røber deres udygtighed til livet hver på sin måde. Lind vrøvler fladt og vammelt; der er ikke noget ondt i ham, ikke engang noget sjofelt, men Vilhelm Laursen er nu blevet den store mands søn, han berømmer den gaulles vældige spekulationer, som han ikke engang kender, og taler derefter om, hvad han selv har i sinde at lave, men der er ikke meget ved det; det meste er hulslidte eder og billige slag i bordet midt i pladen. Ved næste omgang begynder han at bekende synder, som han ganske vist har en del af; ligheden med moeren er nu næsten komplet, og han nyder en tilsvarende behandling: Fanden med det sludder, det vil vi sgu ikke høre på! Umiddelbart derefter glider han over i fedtede historier, der minder om dem, Mikkelsen foredrager på den anden side af bordet, men Mikkelsen er mindre i stilen og vil gerne turnere sine fæheder æstetisk; hans selvros er også svagere: Hade jeg bare tre tusende kroner! Mens Vilhelm kun kan udrette noget med tyve tusende. Man har dog en fornemmelse af, at Mikkelsen vil komme længst med de tre tusende.

Nu kommer Mikkelsen for resten sin tenor i lu og foredrager nogle sange, hvoraf de første slet ikke er uanstændige. Han synger godt. Ingen, der ser Mikkelsen første gang, kan være i tvivl om, at den mand har kunstneranlæg. Med sit rødgule, løkkede hår og sin skægløse, sanselige mund, med den dekadente hage og de halvt sløve øjnes udtryk af forklaret idioti ligner han en komponist, en sanger eller måske snarest en violinvirtuos. Mikkelsen er